

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.357/2021/3-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (cím1 I. em., ügyintéző: dr. Boóc Ádám ügyvéd) által képviselt felperes (cím2) felperesnek a Varga-Puskás Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Varga-Puskás Péter ügyvéd) által képviselt alperes1 (cím4) I. rendű, alperes2 (cím5) II. rendű és a alperes3 (cím6) III. rendű alperes ellen jutalék és járulékai megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 21. napján kelt 18.G.40.643/2020/51-I. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános fellebbezési tárgyaláson – meghozta a következő

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a II. rendű alperessel szembeni bízattási kár megfizetése iránti keresetet, továbbá a III. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító részében helybenhagyja, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét – a teljes perköltségre kiterjedően – hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot ebben a körben újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Az elbírált rész tekintetében kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek mint együttes jogosultaknak 300.000 (háromszázezer) forint + áfa, a III. rendű alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a felperes, az I. és a II. rendű alperes másodfokú perköltségét személyenként 200.000 (kettőszázezer) forint + áfa összegben állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint vezető tisztségviselő1 és II. rendű alperes önálló képviseleti joggal vezető tisztségviselők és tagok is voltak a felperesi társaságban, mely reklámügynökségként tevékenykedett. 2010 elején a vezető tisztségviselő1 életkörülményeiben beállt változások miatt a tagok megállapodtak,

hogy a továbbiakban tevékenységüket külön folytatják. Felperes és I. rendű alperes 2010. január 26-án megállapodást kötött. Annak 1. pontja szerint a felek közt grafikai tervezés szolgáltatására 2010. január 15-én szerződés jött létre, azt 2010. február 15-ig tartó határozott időre kötötték meg, ez volt a teljesítés napja. Az ellenérték 2.931.000 forint + áfa volt. A 2. pont szerint a felperes kizárólagos tulajdonát képezték a szerződés 1. számú mellékletét képező eszközlistában szereplő számítástechnikai és elektronikus eszközök, mely melléklet tételesen tartalmazta az eszközök értékét 2.931.000 forint + áfa értékben. A 3. pontban felperes az 1. számú mellékletben felsorolt eszközök tulajdonjogát átruházta I. rendű alperesre, az 1. pontban meghatározott, az I. rendű alperes által a felperes részére elvégzett szolgáltatások ellenértékét beszámították az eszközök vételárába.

[2] Felperes és a II. rendű alperes (alperes2), mint ügyvezető által képviselt I. rendű alperes között 2010. január 27-i keltezéssel megállapodás száma1 szám alatt megállapodás jött létre, mely előzményként rögzítette, hogy a felperes a marketingkommunikációs piacon vezető tisztségviselő1 és II. rendű alperes által közösen megszerzett ügyfelekkel rendelkezik és az I. rendű alperes is ezen a piacon ténykedik. Az 1.1. pont szerint felek megállapodtak abban, hogy a felperes a már megszerzett, a megállapodás 1. számú mellékletében felsorolt ügyfeleit és azok megbízásait az megállapodás száma2 számú megállapodás megszűnésével egyidejűleg átadja I. rendű alperesnek, amiért I. rendű alperes üzletszerzési jutalékot fizet felperesnek. I. rendű alperes elismerte, hogy ezeket az ügyfeleket felperes közvetítette és adta át, az 1.2. pont szerint a 2. számú melléklet a felperesnél maradó ügyfeleket sorolta fel. A 2.1. pontban a jutalék mértékét 11.000.000 forintban határozták meg, melyet I. rendű alperes a megállapodás aláírásától számított 44 hónapos határozott időre havi 250.000 forint + áfa összegben részletekben fizet meg a felperesnek. A 2.2. pont szerint az I. rendű alperes az esedékes jutalékot a felperes szabályszerűen kiállított számlájának kézhezvételét követő nyolc napon belül fizeti meg. 90 napnál régebbi kifizetetlen számla esetén az megállapodás száma1 és 2010/2., valamint a 2010/3. számú megállapodások érvényüket veszítik és a szállítói tartozások kiegyenlítéséért II. rendű alperes, mint I. rendű alperes ügyvezetője készfizető kezességet vállal. A 3.1. pont szerint a megállapodást a felek 2010. január 27-től 2013. szeptember 31-ig terjedő 44 hónapos időtartamra kötik. A 3.2. pontban kizárták a megállapodás egyoldalú megszüntetésének lehetőségét, a 3.3. pont szerint amennyiben I. rendű alperes tulajdonosi szerkezetében olyan változás állna be, mely szerint II. rendű alperes társasági részesedése nem éri el az 50 %-ot vagy ügyvezetése megszűnik, akkor a változással egyidejűleg az I. rendű alperes köteles felperesnek a 2.1. pontban szereplő jutalék fennmaradó részét egy összegben megfizetni. A 3.4. pont szerint amennyiben felperes tulajdonosi szerkezetében olyan változás állna be, mely szerint vezető tisztségviselő1 társasági részesedése nem éri el az 50 % + 1 szavazatot, vagy ügyvezetése megszűnik, akkor a változással egyidejűleg a megállapodást közös megegyezéssel megszüntetik és ugyanezekkel a feltételekkel I. rendű alperes új megállapodást köt a vezető tisztségviselő1 50 % + 1 szavazat részesedésével létrejött és ügyvezetése alatt álló másik társasággal a 2.1. pontban szereplő jutalék maradék összegére. A 4. pont szerint amennyiben az megállapodás száma2 számú megállapodás alapján a felek az általuk három egymást követő alkalommal felvett jegyzőkönyvben megállapítják, hogy a megállapodás 1. számú mellékletében felsorolt megrendelők megrendelési aránya 2010. január 27-én fennállt megrendelések 25 %-ával csökken, vagy az ezen megrendelőktől érkező egyes munkák profitjának összessége és a fix havi költségek különbözete veszteséges, továbbá, amennyiben a megállapodás 2. számú mellékletét képező megrendelőtől nem érkezik megbízás, akkor egymással egyeztetni kötelesek. Amennyiben a korábbi három egymást követően felvett jegyzőkönyvet követően további 5 felvett jegyzőkönyv megállapítása is az, hogy az 1. számú mellékletben felsorolt

megrendelők megrendelése aránya a 2010. január 27-én fennállt megrendelések 25 %-ával csökken, vagy ezen megrendelőktől érkező munkák profitjának összessége és a fix havi költségek különbözete veszteséges, a felek mindhárom megállapodás feltételeit újratárgyalják. Az 5.2. pont szerint a szerződés a felek teljes megállapodását tartalmazza, az, illetve annak bármely rendelkezése kizárólag a felek kifejezett írásbeli megállapodásával módosítható, változtatható meg, vagy érvényteleníthető. Az 5.3. pont szerint a feleket megillető bármely jogról való kifejezett vagy hallgatóságos lemondás nem kötelező erejű az adott félre nézve, hacsak nem tesz ilyen értelmű írásbeli nyilatkozatot. Valamely jogról való kifejezett lemondás nem értelmezhető a megállapodás alkalmazásában bármely más jogról, rendelkezésről vagy jogorvoslatról való lemondásnak.

[3] Az megállapodás száma2 számú megállapodás 1. pontja szerint felperesnek a bank1 felé fennálló készenléti hitelszámlája kiegyenlítése prioritást élvez. A készenléti hitelszámlát feltöltés után (melynek összege 12.500.000 forint) azonnal megszüntetik és a továbbiakban nem használják, vagy vezető tisztségviselő1 átvállalja a készfizető kezességét II. rendű alperestől. A 2. pont szerint a felek megállapodtak arról, hogy a szállítói tartozások kiegyenlítése másodlagos, de ugyanolyan fontos feladat. A 3. pont szerint a szerződés 1. számú mellékletében szereplő elszámolás végösszegét mintegy –9.000.000 forintot tekintik a felperes veszteségének. A 4. pont szerint a felek a 3. pontban szereplő veszteséget 2010. március 1-től felperesnél keletkező profitból nullára csökkentik. Az 5. pont szerint a beérkező megrendelések profitjáról, továbbá a havi fix költségekről a felek pontos kimutatást vezetnek és ezeket a kimutatásokat minden második héten egyeztetik, egyenleget készítenek. Az egyes munkák profitjának összessége és a fix havi költségek különbözete adja meg azt az összeget, amely csökkenti a 3. pontban megállapított veszteséget. Ezt a kimutatást minden alkalommal jegyzőkönyvben rögzítik. A 6. pont szerint a felek veszteséges munkát nem vállalnak el, a nem önhibán kívül történt károkozásért, az okozott kár összegéért anyagi felelősséget vállalnak. A 7. pont szerint a 2010. január 27-én felpereshez tartozó megbízóhoz bármely módon köthető megbízást a felperes teljesíti, amíg a 4. pontban kitűzött cél nem teljesül. A 8. pont szerint a szerződés időtartama alatt a teljesítések után kizárólag felperes jogosult a számlákat a 2. és 3. számú mellékletben felsorolt megrendelők felé kiállítani. E követelések behajtására a felperes köteles és jogosult. A 9. pont szerint a kft1vel szemben fennálló követelés felperest illeti. A 10-11. pont szerint a kft2-vel és a kft3-vel szemben fennálló követelésből befolyt összeg a 3. pontban szereplő veszteséget csökkenti. A 12. pont szerint felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a 10. és 11. pontban szereplő kintlévőségeket minden lehetséges jogi úton megpróbálja behajtani. A 13. pont szerint ha a 10. és 11. pontokban szereplő megrendelői tartozások kifizetése felperes részére a szerződés lejártáig vagy érvényvesztése után történik meg, akkor ezen kifizetésekről vezető tisztségviselő1 haladéktalanul értesíti II. rendű alperest és ezen összeg 50 %-át I. rendű alperes részére számla ellenében engedményezi, kifizeti. A 14. pont szerint a 4. pont teljesülésével felperes összes munkavállalója munkaviszonyát megszünteti, I. rendű alperes az ezt követő nappal a munkavállalókat alkalmazotti jogviszonyba helyezi. A 15. és 16. pont azon telefonszámokat rögzítette, melynek előfizetője részben felperes, részben I. rendű alperes. A 17. pont a telefonszámlák kiegyenlítéséről rendelkezett, a 18. pont szerint felperes által előfizetett internetszolgáltatás előfizetője a hűségnyilatkozat lejártáig felperes. A 19. pont szerint az szerverpark neve szerverparkban levő szerver üzemeltetését I. rendű alperes az évfordulókor átveszi. A 20. pont szerint az iroda bérleti szerződését annak lejártakor felperes nem hosszabbítja meg, a 21. pont szerint amennyiben a 4. pontban írtak nem teljesülnek, I. rendű alperes által 2010. április 1-től bérelt iroda bérleti díját, rezsijét, az internetet, a 17. pontban meghatározott telefonok költségeit felperes fizeti oly módon, hogy az összeget az I. rendű

alperes tovább számlázza felperes részére. A 23. pontban vezető tisztségviselői kijelentette, hogy felperes bankszámlájáról az megállapodás száma1 számú megállapodásnak megfelelően az I. rendű alperes által kiállított számla ellenében havi 250.000 forint + áfa összegű készpénzt vehet fel csak II. rendű alperes engedélyével, a banknál bejelentett kettős aláírással. Ez az összeg az megállapodás száma1 számú megállapodásban szereplő üzletszerzési jutalékot csökkenti. vezető tisztségviselői kijelentette, ezen összegen felül készpénzt a felperes bankszámláiról nem vesz fel, csak közös aláírással, megegyezéssel. A 24. pont szerint I. rendű alperes a szerződés érvényességi ideje alatt felperes részére grafikai tervezést végez havonta 250.000 forint + áfa értékben, melyet a felperes átutalással 8 napon belül teljesít. A 90 napnál régebbi kifizetetlen számla esetében az megállapodás száma1, /2. és /3. számú megállapodások megszűnnek és mind a készletli hitelkeret, mind a szállítói tartozások kiegyenlítéséért vezető tisztségviselői készfizető kezességet vállal. A 25. pont szerint felperes a szerződés időtartama alatt a már meglévő bankszámlákon kívül újabb bankszámlát nem nyit. A 26. pont szerint vezető tisztségviselői kötelezettséget vállalt, hogy 2010. március 5-ig a felperes 25. pontban megjelölt bankszámláiról történő közös utalásokhoz és közös készpénzfelvételekhez hozzáférést biztosít alperes2 részére. A 27. pont szerint amennyiben vezető tisztségviselői a szerződés érvényességi ideje alatt a 25. pontban felsorolt bankszámlához tartozó II. rendű alperes részére biztosított kettős aláírási jogosultságot egyoldalúan megszünteti, vagy az 5., 12. és 26. pontban szabályozott kötelezettségeit nem teljesíti, vagy a 23. és 25. pontban írtakat megszegi, akkor az megállapodás száma1, /2. és /3. számú megállapodások megszűnnek és mind a hitelkeret, mind a szállítói tartozások kiegyenlítéséért vezető tisztségviselői készfizető kezességet vállal. A 28. pontban vezető tisztségviselői kötelezte magát, hogy a 2. számú mellékletben szereplő megrendelőket a saját érdekeltségi körébe tartozó cégekkel nem keresi meg, velük szerződést nem köt. A 30. pontban II. rendű alperes kötelezte magát arra, hogy a 3. számú megrendelőket a saját érdekeltségi körébe tartozó céggel/cégekkel nem keresi meg, azok nevében szerződést nem köt. A 32. pont szerint a szerződés 2. számú mellékletében meghatározott megrendelők részére készített valamennyi szerzői mű tekintetében a kizárólagos, minden korlátozástól mentes, harmadik személyekre is átruházható vagyoni, szerzői, kizárólagos felhasználási jog az I. rendű alperest illeti. A 33. pont szerint a szerződés 3. számú mellékletében meghatározott megrendelők vonatkozásában mindez a jog kizárólag felperest illeti. A 36. pont szerint a szerződés a 4. pontban kitűzött cél elérésének teljesülésével vagy egy év határozott időtartam után megszűnik. Amennyiben a szerződés egy év után sem érte el a 4. pontban kitűzött célt, akkor felek kötelezik magukat egy új megállapodás megkötésére. A 37. pontban a felek megállapodtak arról, hogy a szerződés közös megegyezéssel történő megszűnéséig felperes tulajdonosi szerkezetében nem állhat be olyan változás, mely szerint vezető tisztségviselői társasági részesedése nem éri el az 50 % + 1 szavazatot, továbbá ugyanezen időpontig vezető tisztségviselői marad az egyedüli önálló ügyvezető. A 45. pont szerint a megállapodás a felek teljes megállapodása. Az bármely rendelkezést tekintve kizárólag a felek kifejezett írásbeli megállapodásával módosítható, változtatható meg vagy érvényteleníthető.

[4] A felperes és I. rendű alperes 2010. január 27-i megállapodás száma3 számú megállapodása előzményként rögzítette, hogy a szerződő felek ugyanezen a napon megkötötték az megállapodás száma1 és /2. számú megállapodásokat. Az 1.1. pont szerint a felek megállapodtak abban, hogy felperes a 2. számú mellékletben felsorolt megbízókhoz kötődő szállítói tartozásokért az megállapodás száma2 számú megállapodás megszűnéséig készfizető kezességet vállal. Az 1.2. pont szerint I. rendű alperes az 1. számú mellékletben felsorolt megbízókhoz kötődő szállítói tartozásokért az megállapodás száma2 számú

megállapodás megszűnéséig készfizető kezességet vállal. A 2.1. pont szerint a megállapodás hatálya 2010. január 27-től az megállapodás száma2 számú megállapodás megszűnéséig tartó időtartamban áll fenn. A 2.2. pont szerint a felek a határozott időtartamra való tekintettel kizárták a megállapodás egyoldalúan történő megszüntetését. A 2.3. pont szerint II. rendű alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a megállapodás megszűnéséig az I. rendű alperes tulajdonosi szerkezetében nem állhat be olyan változás, mely szerint II. rendű alperes társasági részesedése nem éri el az 50 %-ot, és ezen időpontig ügyvezetősége sem szűnhet meg. A 2.4. pontban vezető tisztségviselő1 ugyanezt vállalta a felperes tulajdonosi szerkezetét illetően. A 3.2. pont szerint a szerződés a felek teljes megállapodása, az csak kifejezett írásbeli megállapodással módosítható, változtatható meg vagy érvényteleníthető. A szerződés 1., 2. számú melléklete sorolta fel a megállapodásban hivatkozott ügyfeleket. A 2010. január 27-i megállapodásokat a felperes képviselőjében vezető tisztségviselő1, I. rendű alperes képviselőjében II. rendű alperes, tanúként tanú1 és tanú2 írták alá.

[5] A felperes és I. rendű alperes 2010. február 1-jén megállapodást írtak alá, előzményként rögzítve, hogy felperes a marketing kommunikációs piacon megszerzett ügyfelekkel rendelkezik, és az I. rendű alperes szintén ezen a piacon ténykedik. A szerződés 1.1. pontja szerint a felek megállapodtak abban, hogy a felperes a már megszerzett, a megállapodás mellékletében felsorolt ügyfeleit és azok megbízásait átadja I. rendű alperesnek, aki ezért üzletszerzési jutalékot fizet, és egyúttal elismeri, hogy ezen ügyfeleket felperes közvetítette és adta át részére. A 2.1. pont szerinti jutalék összeg havi 250.000 forint + áfa, amit az I. rendű alperes a megállapodás aláírásától számított 60 hónapos határozott időre havonta fizet a felperesnek. A 2.2. pont szerint az I. rendű alperes az esedékes jutalékot a felperes szabályszerűen kiállított számláinak kézhezvételét követő 8 napon belül fizeti meg. A 3.1. pont szerint a felek a megállapodást a 2010. február 1-től 2015. január 31-ig tartó időszakra kötik. A 3.2. pontban kizárták a megállapodás egyoldalú megszüntetését. A 3.3. pont szerint amennyiben I. rendű alperes tulajdonosi szerkezetében olyan változás állna be, amely szerint II. rendű alperes társasági részesedése nem éri el az 50 %-ot vagy ügyvezetősége megszűnik, akkor a változás beálltával egyidejűleg az I. rendű alperes köteles a felperesnek egy összegben megfizetni az öt éves határozott időre, a felperest megillető ügynöki jutalék teljes összegét. A 3.4. pont szerint amennyiben a felperes tulajdonosi szerkezetében olyan változás állna be, mely szerint vezető tisztségviselő1 társasági részesedése nem éri el az 50 %-ot vagy ügyvezetősége megszűnik, akkor a változás beálltával egyidejűleg a megállapodást közös megegyezéssel megszüntetik, és az I. rendű alperes ugyanezen feltételekkel vezető tisztségviselő1 50 %-os társasági részesedésével létrejött és ügyvezetése alatt álló másik társasággal új megállapodást köt. A 3.5. pontban II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes megállapodást aláíró ügyvezetője a havonta esedékes ügynöki jutalék, valamint a 3.3. pontban szabályozott esetben járó ügynöki jutalék megfizetésére készfizető kezességet vállalt. A 4.2. pont szerint a megállapodás a felek teljes megállapodása, az kizárólag kifejezett közös megállapodással módosítható, változtatható meg vagy érvényteleníthető. Ugyanakkor nem zárták ki a megállapodásnak a határozott időtartam alatt minden év február 1. napjáig történő közös felülvizsgálatát. A szerződés 1. számú melléklete tüntette fel a szerződés tárgyát képező megrendeléseket.

[6] A II. rendű alperes 2010. február 17-én e-maillal küldött ügyvéd1 és ügyvéd2 ügyvédeknek, mely szerint a felperes pénzügyi teljesítésének biztosítására előző napon az ügyvédi irodában egy újabb szerződésről állapodtak meg. Megerősítette, szándékában áll a

vezető tisztségviselői tulajdonában lévő felperes pénzügyi teljesítésének, követeléseinek rendbetétele, ezért készíteni kell egy végleges aktuális szállítói tartozás-összesítést és február végi összesítéssel, el kell készíteni a lezárt és futó projektek végső árkalkulációit. Ezek különbsége adja meg a cég cash-flow-ját, „ami közte és vezető tisztségviselői között fele-fele arányban oszlik el”. Elsődleges feladatként a bank1 folyószámla keret feltöltését, majd azonnali megszüntetését, másodlagosan feladatként a szállítói tartozások maradéktalan kiegyenlítését határozta meg, rögzítve, az alkalmazottak munkaviszonya a felperesnél február 28. napjával megszűnik és március 1-jével átkerülnek I. rendű alpereshez. Az előző napi megállapodásban rögzített ügyfelek március 1-jével I. rendű alperessel kötnek szerződést és a felperesnél lévő szerződésüket február 28-ával lezártak tekintik. Az iroda bérlete március 1-jével az I. rendű alpereshez kerül, továbbá rendezik a telefonos előfizetéseket és az internet, valamint a szerver üzemeltetését. A felperes által készített munkák szellemi tulajdona pedig közös, ehhez mindkettőjük számára szabad hozzáférést kell biztosítani.

[7] vezető tisztségviselői 2010. február 24-én a ügyvéd2nak küldött e-mailhez megállapodás tervezetet mellékelte.

[8] II. rendű alperes 2010. február 25-én e-mailt küldött vezető tisztségviselőinek, kérte, hogy a megállapodást pénteken írják alá. Megerősítette szándékát felperes pénzügyi teljesítésének, követeléseinek rendbetételére, megismételve a korábban leírtakat. Kérte vezető tisztségviselőket, hogy az előző szerződésben leírtakon kívül készpénzt felperes bankszámlájáról ne vegyen fel, illetve csak közös aláírással, megegyezéssel. Jelezte, a szerver üzemeltetéséhez a jelszavakat még nem kapta meg. Rögzítette, szóbeli megegyezésük szerint míg a tartozások kiegyenlítése nem történik meg, addig az I. rendű alperes havi 250.000 forint + áfás számlát nyújt be grafikai tervezésre, melynek teljesítését felperes igazolja.

[9] ügyvéd2 2010. február 26-án e-mailt küldött vezető tisztségviselőinek azzal, hogy mellékeli a címzett által kért megállapodást, amiben azonban a II. rendű alperes által kérték nincsenek benne.

[10] II. rendű alperes 2010. március 3-án e-mailben tájékoztatta vezető tisztségviselőket, hogy küldi a szerződéseket, majd a mellékletben feltüntette az megállapodás száma1 és 2010/2. számú megállapodást.

[11] ügyvéd1 2010. április 8-án e-mailt küldött vezető tisztségviselőinek, mely szerint négy megállapodást írtak alá, és több órás egyeztetések voltak az irodában. vezető tisztségviselői a ügyvéd1nek 2010. április 8-án küldött levelében kérte mindazon szerződések tételes megjelölését, melyeket levelében említett.

[12] A felperes az I. rendű alperes felé az üzletszerzési jutalék tárgyában havi számlát nem állított ki. 2010 júliusában július 26-i teljesítési időponttal állított ki számlát, melynek átadását felperes meghatalmazása alapján a kft⁴. kísérelte meg, az I. rendű alperes azonban a számla átvételét megtagadta. A fizetendő összeg 18.750.000 forint volt.

[13] A II. rendű alperes az I. rendű alperesi gazdasági társaságban fennállt üzletrészt 2010. november 16-án tanú² részére elidegenítette.

I. rendű alperes felperes részére üzletszerzési jutalékot nem fizetett.

[14] A kft⁴. 2011. március 30. és 2011. május 20. napján írásban kereste meg II. rendű alperest. Tájékoztatást kért a felperes képviselőjeként tett intézkedéseiről, a társaság iratairól, a számítás- és irodatechnikai eszközökről, illetve kérte azok átadását. Felvilágosítást kért arról is, hogy a címzett vezetésével működő I. rendű alperes szerződéses kötelezettségeit miért nem teljesítette.

[15] A felperes 2011. július 15-én kiállította a számla¹ számú számláját I. rendű alperes felé, melynek tárgya a 2010. február 1-jei megállapodás alapján járó ügynöki jutalék, a teljesítési határidő 2011. július 15., a végösszege 18.750.000 forint volt.

[16] Felperessel szemben 2012. január 6-án felszámolási eljárás indult.

[17] Felperes módosított keresetében I-II-III. rendű alperesek kötelezését kérte szerződéses jutalék jogcímén 13.970.000 forint, biztatási kár jogcímén 4.000.000 forint és járulécai egyetemleges megfizetésére. Keresetét a Ptk. 6. §-ára, 198. §-ára, illetve 277. § (1) bekezdésére alapította, előadva, a Ptk.-ban külön nem nevesített, atipikus, kereskedelmi forgalomban üzletszerzési jutaléknak feleltethető meg a jogcím.

Részletes előadást tett arra nézve, hogy a felperes korábbi tulajdonosai milyen célból, milyen megállapodást kötöttek. A keresetét az szerződés/1, /2., /3. számú megállapodásokra alapította, állítva, azok a február 1-jei megállapodás után jöttek létre. A megállapodások előkészítését illetően is részletes előadást tett, különböző dátumokat megjelölve ügyvéd¹, ügyvéd², valamint vezető tisztségviselő¹ és II. rendű alperes szerepét részletesen taglalva. Előadása szerint felperes a szerződésben írt feltételeket teljesítette. A felperesi társaság konszolidációja nem fejeződhetett be az I. rendű alperesi társaság tulajdonosváltozása miatt. A felperes maradéktalanul jogosult a jutalék összegére, az ügyfélkör átadását teljesítette. Ugyanakkor az ügyfélkör átadásra határidő nem volt kitűzve. Nem vitatta, hogy a felperes ügyvezetője 2010. február 1-jén 150.000 forint készpénzt felvett a felperes bankszámlájáról, de előadása szerint ez megelőzte a felek megállapodását, így ezért felelőssé felperes ügyvezetője nem tehető. A II. rendű alperes felelősséggel tartozik a szerződések teljesítéséért. II. rendű alperesnek nem állt szándékában a szerződés betartása, ezért a II. rendű alperes kártérítés jogcímén tartozik a felperesnek és a II. rendű alperes tevékenysége eredményeként az ügyfélkörrel és annak nyereségéből végső soron gazdagodó III. rendű alperes is. Hivatkozott arra, a II. rendű alperes a munkákat III. rendű alperesbe vitte át, a bevételek is

oda folytak be. A cég bejegyzése 2010. március 10-én, a felek közti megállapodás létrejöttének időpontjában történt meg. A felperes hivatkozott arra is, II. rendű alperes 2010. február 17-én e-mailben tett ígérete szerint két hónapon belül feltölti a társaságban a hiányzó összeg saját magára eső részét annak érdekében, hogy a felperes a szállítói követeléseket teljesíteni tudja, majd átvállalja vezető tisztségviselői részét, csökkentve ezzel az előző napon megkötött öt évre szóló szerződés végösszegét. A felperes az I. rendű alperes teljesítésében bízva fogadta el a jutalékösszeg mérséklésére irányuló javaslatot. Az I. rendű alperes azonban a vállalását nem teljesítette, így indokolatlanul jutott eredeti felperesi igényhez képest vagyoni előnyhöz, így a különbözeti 4.000.000 forintra felperes kártérítés címén tartott igényt.

[18] Alperesek a kereset elutasítását kérték.

Részletes előadást tettek a megállapodások létrejöttére azzal, azok egymásnak ellentmondó, egymást megszüntető, értelmezhetetlen megállapodások voltak. A 2010. február 1-je előttiak nem vehetők figyelembe. A 2010. február 1-jei keltezésű megállapodás felülírta a korábbiakat. Utaltak arra, a felek minden korábbi megállapodást megszüntnek vagy tárgytalannak tekintettek e megállapodás alapján.

Arra hivatkoztak, felperes részéről teljesítés nem történt, a teljes ügyfélkört nem adta át, együttműködött az ügyfelekkel, megrendeléseket fogadott el, számlázott, inkasszált, mintegy 19-20.000.000 forintos bevételre tett szert, meghíúsította a szerződés végrehajtását. Utaltak arra is, a felperes által kiállított számlát I. rendű alperes nem kapta meg, a kamatkövetelés is megalapozatlan. A megállapodás osztatlan szolgáltatásra vonatkozott, így ha a felperes akár csak egyetlen ügyféllel is szerződött, akkor részéről a teljesítés nem történt meg. A felperes a 2010. február 1-jei megállapodás mellékletében szereplő 29 ügyfél közül legalább 11-gyel létesített, illetve tartott fenn üzleti kapcsolatot, az árbevétele 19.572.528 forint volt. Ha a felperes a szerződést betartja, ez az árbevétel I. rendű alperesnél jelentkezett volna. A felperesi teljesítésnek egyidejűnek kellett volna lennie határidő hiányában. A felperes a megállapodást megszegve az ügyfelek részére továbbra is munkát végzett 2010. júniusáig. Erre is tekintettel mellőzte a jutalékszámítás havi kibocsátását I. rendű alperes felé. Mindezt alperesek úgy tekintették, hogy felperes a megállapodást maga sem tekintette érvényesnek. Vitatták a felperesi előadást. A felperes azzal is szerződést szegett, hogy a bank2nál 2010. február 23-án számlát nyitott. Utaltak a semmisségre is. A 2010. január 27-i megállapodások a 2010. február 1-jei megállapodás folytán felülírtak, a február 1-jeit pedig a felperes megszegte, így az meghíúsult, megszűnt. Utaltak a bank1 2010. április 8-i felmondására, arra, a felperesi ügyvezető több millió forint készpénzt vett fel a 2010. április 26-i lejárát előtt, mellyel lenullázta a hitel folyószámlát, a felperesi ügyvezető célja nem a konszolidáció volt, hanem a felperes lenullázása, ezzel a készfizető kezesnek kárt okozott volna. Az ügyfélkör átadásának nem volt feltétele a felperesi cég pénzügyi konszolidációja, erre nem is került sor. A felperesnek mintegy 23.000.000 forint árbevétele volt, ez megoldotta volna a konszolidációt, de annak meghíúsulásáért felperesi ügyvezető felelős. Egyeztetések folytak, a készfizető kezességet vállaló II. rendű alperesnek komoly érdeke fűződött ahhoz, hogy rendezzék a tartozásukat. A 2010. február 1-jei megállapodás volt az utolsó, azt a felek nem helyezték hatályon kívül, ez felülírta a korábbi három megállapodást. Vitatták, hogy a felperesi állítás valós lenne, mely szerint 2010. március 3-án írták volna alá a szerződéseket. Elismerték, hogy II. rendű alperes I. rendű alperesi gazdasági társaságban fennálló üzletrészt 2010. november 16-án elidegenítette. A III. rendű alperes elévülésre is hivatkozott, valamint arra, vele szemben felperes perbeli legitimációja is hiányzik.

[19] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2014. március 18-án kelt 12.G.41.779/2011/38. számú ítéletével felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a 2015. április 8-án kelt 1.Gf. (helyesen 16.Gf.) 40.225/2014/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[20] Az elsőfokú bíróság a 2015. november 10-én kelt 12.G.41.129/2015/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a 2016. szeptember 21-én kelt 16.Gf.40.685/2015/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Elrendelte, hogy a megismételt eljárást az elsőfokú bíróság másik tanácsa folytassa le.

[22] Az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 21-én kelt 18.G.40.643/2020/51-I. számú ítéletével a felperes keresetét az I., II. és III. rendű alperesekkel szemben elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 1.437.600 forint le nem rótt fellebbezési illetéket. Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessen meg I-II-III. rendű alperesek részére 968.375 forint perköltséget, illetve az I-II. rendű alperes részére 508.000 forint másodfokú perköltséget. Az elsőfokú bíróság kifejtette, a felperes korábbi ügyvezetője, vezető tisztségviselő és a II. rendű alperes 2010-ben a felperesi társaságban végzett közös tevékenységet meg kívánta szüntetni akként, hogy a felperes meghatározott ügyfelek átadását vállalta a II. rendű alperes tagságával és ügyvezetésével működő I. rendű alperes részére. I. rendű alperes kötelezte magát ügynöki díj címén határozott időtartamra, havonta meghatározott összeg megfizetésére. Az elsőfokú bíróság utalt arra, a felek közt vitás volt, hogy felperes és az I. rendű alperes között a szerződés milyen időpontban és milyen feltételekkel jött létre. Felperesi állítás szerint 2010. január 27-re dátumozott megállapodás száma 1./2. és 1./3. számú megállapodásokat a felek 2010. március 3. napját követően írták alá, azokat a feltüntetett időpontra visszadátumozták, és amelyek szerint felperes az 1. számú mellékletben felsorolt ügyfeleit és azok megbízásait átadja I. rendű alperesnek, aki ezért üzletszerzési jutalékot fizet a felperesnek, melynek összege 11.000.000 forint, amit I. rendű alperes a megállapodás aláírásától számított 44 hónapos határozott időre havi 250.000 forint + áfa összegben megállapított részletekben fizeti meg. Ezzel szemben alperesek állították, hogy a felek a szerződéseket az azokon feltüntetett időpontban kötötték meg, így a 2010. február 1-jei megállapodás tekintendő irányadónak, bár a felek a vitás kérdések rendezésére ezen időpontot követően is folytattak egyeztetést, de azok nem vezettek eredményre. A felek ellentétesen nyilatkoztak arról, hogy az ügyfélkör átengedésének feltétele volt-e felperesi társaság konszolidálása, kinnlevőségeinek csökkentése.

[23] Az elsőfokú bíróság a korábban hatályos Ptk. 277. § (1) bekezdése felhívása után rögzítette, elsősorban abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy felperes és I. rendű

alperes között mely időpontban és feltételekkel jött létre megállapodás. A felperes csatolta a 2010. február 27-i (helyesen 2010. január 27-i) dátumú megállapodás száma1, /2., /3. számú és a 2010. február 1. napján keltezett szerződéseket. Az elsőfokú bíróság széleskörű tanú-, valamint szakértői bizonyítást folytatott le a szerződések kronológiája tisztázása érdekében. Részletesen idézve II. rendű alperes személyes előadását, vezető tisztségviselő1 tanúvallomását, ügyvéd1 és ügyvéd2 tanúvallomását, rögzítette, a tanúk szembesítését mellőzte, az időmúlásra tekintettel az egyeztetések és a szerződéskötés konkrét részleteire a tanúk már nem emlékeztek, az általuk tett tényállítások között nem állt fenn ellentmondás, azok a II. rendű alperes nyilatkozatát sem cáfolták. A tanúk vallomása a szerződéskötés időpontja és feltételek körében nem támasztotta alá a felperes azon tényállításait, hogy a felek a 2010. január 27-re dátumozott megállapodás száma1, /2., /3. számú megállapodásokat 2010. március 3. napját követően írták volna alá és azokat a feltüntetett időpontra visszatámasztották. Ezt a tényt tanú1 és tanú2 tanúvallomása sem támasztotta alá. Az elsőfokú bíróság abból a célból, hogy az e-mail levelezésből megállapítható-e a szerződések létrejöttének időpontja, szakértői bizonyítást rendelt el.

szakértő igazságügyi szakértő szakvéleményében a felperes képviselőjétől átvett tárolóeszköz megvizsgálása alapján megállapította, hogy a könyvtárakban elektronikus levél archiváló rendszerrel készített biztonsági másolat levélpéldányai találhatóak, a biztonsági mentéskor az elektronikus levelek elküldésének dátuma került beállításra. A szakértő az megállapodás száma1, /2. file elektronikus levél adataira vonatkozóan egyebek mellett megállapította, a vizsgált levélpéldányt 2010. március 3-án II. rendű alperes feladó küldte vezető tisztségviselő1 címzettnek. A szakértő egyebek mellett rögzítette, hogy a feltett kérdésekre a rendelkezésre bocsátott adatok alapján valószínűsítő válaszok adhatók. Kifejtette, a levelező kiszolgálóra vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre. Személyes meghallgatása során is megerősítette, hogy a vizsgálatkor nem állt rendelkezésre az eredeti levelező szerver, csak másodlagos adatokból lehet következtetni a küldő és a feladó adataira.

Az elsőfokú bíróság további szakértői vizsgálatok érdekében tanúként hallgatta meg tanú3t, aki a vezető tisztségviselő1-től kapott megbízás alapján a szerverről mentést végzett. Az igazságügyi szakértő kiegészítő szakvéleményében megvizsgálta tanú3tól lefoglalt eszközöket és adathordozókat, a listákat közvetlenül elemezte. Az megállapodás száma1 és /2. számú megállapodás .doc dokumentumok a számítógép tárolóin nem voltak megtalálhatóak.

[24] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szakértői bizonyítás sem támasztotta alá a felperes előadását a szerződéskötés kronológiájára vonatkozóan. A szakértő valószínűsítette, hogy az iratokhoz csatolt 2010. március 3-án küldött e-mailt és mellékletei adatait nem módosították, de a levelező kiszolgáló vizsgálata nélkül ez teljes bizonyossággal nem állítható. tanú3 végezte el a felperesi szerverről a mentést, de a szakértő a perbeli dokumentumokra vonatkozó adatot nem talált az adathordozón. Az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak, hogy a szakértő a felperes által becsatolt további e-maileket is megvizsgálja, mivel a szakvélemény felperes képviselőjétől származó tárolóeszköz vizsgálatával készült, illetve az elektronikus levelek módosítására vonatkozó adatokat az eredeti levelező hiányában teljes bizonyossággal nem lehetett volna megállapítani. A felperes által csatolt levelezés önmagában nem támasztotta alá, hogy a felek 2010. márciusában kötöttek volna szerződést. Azt vezető tisztségviselő1, ügyvéd1 (helyesen ügyvéd1) és ügyvéd2 tanúk is megerősítették, hogy a felek a 2010. február 1-jei keltű szerződés aláírását követően a még fennálló vitás kérdésekben további egyeztetéseket folytattak. Mivel a szerződés nem tartalmazott több olyan feltételt, melyek a 2010. január 27-én kelt

megállapodások részét képezték, e kérdések ismételt felvetése nem bizonyítja a felperes által állított korábbi szerződéskötés tényét. A szerződést aláíró vezető tisztségviselő I. és II. rendű alperes megerősítették, hogy szándékukban állt a felperesi társaság gazdasági helyzete konszolidálása, ezt a 2010. február 25-i és február 26-i e-mailek megerősítették, bár egy 2010. február 17-i e-mail utalt a felek előző napon létrejött megállapodására, de annak tartalmát nem ismertette. Az alperesek tényelődása szerint ekkor a megállapodás ügyfélkör tartalmazó mellékletét módosították, de amennyiben a szerződés aláírása is csak e napon történt volna meg, úgy az a szerződés létre nem jöttét vagy érvénytelenségét nem eredményezte volna. Felperes a 2011. július 15-én kiállított számlájában 2010. február 1-jén megállapodás alapján járó ügynöki jutalékot tüntetett fel. Felperes nem tudott választ adni arra, a szerződő feleket mi vezette volna 2010. márciusában a megállapodások visszadátumozására, feltételezése szerint a felperes akkori képviselője esetében mentális okok is állhattak a háttérben. Hivatkozott arra, az megállapodás száma 1./2., /3. számú megállapodások esetében a részleges érvénytelenség is szóba jöhet, mivel a felek a szerződésben lehetetlen, teljesíthetetlen feltételeket is kikötöttek. A felperes ügyvezetője előadása sem támasztotta alá a felperesi vélekedést.

[25] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes és I. rendű alperes között 2010. február 1-jei keltezéssel jött létre megállapodás, mely alapján felperes az ügyfélkör átadására, I. rendű alperes az ellenérték megfizetésére volt köteles. E megállapodásban sem a II. rendű, sem a III. rendű alperes nem volt részes fél, így velük szemben az ügynöki jutalék címén előterjesztett kereset elutasítandó volt. A későbbiekben III. rendű alperes a szerződés mellékletében megjelölt ügyfelekkel szerződést kötött, tőlük bevételre tett szert, de ez nem alapozza meg a felperessel való jogviszony fennállását, ezért a III. rendű alperes könyvelésének vizsgálatára irányuló felperesi bizonyítási indítvány mellőzendő volt. A II. és III. rendű alperesek a felperessel fennálló szerződéses kapcsolat hiányában szerződésszegést nem követhettek el, így a Ptk. 318. §-a, 339. §-a szerinti felelősségük nem áll fenn. Olyan alperesi magatartást sem jelölt meg a felperes, ami ezt megalapozná. A bíróság felperes és I. rendű alperes közti jogviszony tartalmát a 2010. február 1-jei szerződés alapján vizsgálta. Ismételten idézve a megállapodást, rögzítette, a szerződés nem tartalmazott olyan feltételt, mely szerint a felperes csak meghatározott feltételek esetén, a felperesi társaság tartozásainak rendezését követően köteles az ügyfelek I. rendű alperes részére való átadására. Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a felek a szerződéses kötelezettségeiket teljesítették-e. Felperes az ügyfeleket minden további feltétel nélkül köteles volt átadni I. rendű alperesnek, és mivel a szerződés erre határidőt nem tartalmazott, a teljesítés időpontja a szerződéskötés időpontjával megegyezett. A perben nem volt vitatott, hogy az ügyfélkör tényleges átadása nem történt meg. Ugyanakkor az alperesek felperes által kiállított számlák becsatolásával igazolták, hogy a szerződés megkötését követően felperes továbbra is számlázott, teljesített a szerződés mellékletében szereplő ügyfeleknek. A bíróság meghallgatta a felperes által indítványozott tanúkat abban a körben, hogy I. rendű alperes milyen időponttól kezdődően dolgozott a felperes korábbi ügyfelei számára. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását akként értékelte, nem volt megállapítható, hogy a felperes szerződéses kötelezettségét teljesítve az ügyfeleket teljeskörűen, akár a szerződéskötéskor, akár később átadta volna I. rendű alperesnek. Így a teljesítés elmaradásával szerződésszegést követett el. Az elsőfokú bíróság idézte a PKKB, illetve a Fővárosi Törvényszék ítéletét, mely szerint I. rendű alperes egy 2010. január 26-án kelt szerződés alapján különféle számítástechnikai eszközöket vett át a felperestől, mely vételárát köteles volt megfizetni. A per irataiból nem tűnt ki, hogy az eszközök átvételével az ügyfélkör átadása is megtörtént volna. Önmagában az, hogy a II. rendű alperes rendelkezett az ügyfelekre vonatkozó információkkal, a felperes szerződésszerű

teljesítését nem alapozza meg. Az ügyfelek átadásához felperes tevőleges közreműködésére lett volna szükség, tájékoztatnia kellett volna őket arról, hogy a későbbiekben megrendelésükkel hová forduljanak, szükséges lett volna az ügyfelek kezelésére alkalmas adatok I. rendű alperes részére való átadása is. Alperesek tényelőadása szerint I. rendű alperes több ügyféllel kapcsolatba lépett, tőlük megrendeléseket fogadott el. A II. rendű alperes személyes nyilatkozata szerint az ügyfelekkel ő vette fel a kapcsolatot, felperesnél ő volt a kapcsolattartó. Mindez nem jelenti azt, hogy a felperes ezen ügyfeleket átadta volna I. rendű alperesnek. Tevőleges magatartást nem tanúsított. Az sem bizonyított, hogy az I. rendű alperes 2010. február 1-jei szerződés mellékletében feltüntetett valamennyi ügyféllel kapcsolatba lépett. Az elsőfokú bíróság megállapította, a felperes szerződéses kötelezettségének nem tett eleget, a szerződésszegésére figyelemmel nem vált jogosulttá az ellenérték, az ügynöki jutalék követelésére, ezért az e jogcímen előterjesztett kereset elutasítandó volt.

[26] A felperes kártérítés címén kérte alperesek kötelezését 4.000.000 forint megfizetésére, hivatkozva a korábban hatályos Ptk. 6. §-ára. E jogszabályhely idézése után az elsőfokú bíróság rögzítette, a felperes keresete azon alapult, hogy felperes a 2010. március hónapban megkötött szerződésben azért fogadta el a 2010. február 1-jén kelt megállapodásban rögzített ügynöki jutalékot alacsonyabb összegben, mert bízott alperesek azon ígéretében, mely szerint a társaság kinnlevőségeit rendezik, amely azonban elmaradt. A bíróság a felperes és az I. rendű alperes jogviszonyára a 2010. február 1-jén kelt szerződést tartotta irányadónak, melyben a felek a jutalék mértékét havi 250.000 forint + áfában határozták meg, amit I. rendű alperes a megállapodás aláírásától számított 60 hónapig havonta volt köteles megfizetni. Az ellenérték összege magasabb volt a 2010. január 27-i kikötött összegnél, így nincs olyan különbség, melyre nézve alperesek felelőssége vizsgálható lenne.

[27] A III. rendű alperes sem a szerződéskötéshez vezető egyeztetésben, sem a szerződésben nem vállalt szerepet, nem tanúsított olyan magatartást, amely felelősségét megalapozná. Önmagában az a tény sem alapozza meg a felelősséget, hogy a későbbiekben az ügyfelekkel szerződéses kapcsolatba lépett. A kereset elutasítása folytán a felperes, mint pervesztes fél a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az illetékből, tanú- és szakértői díjból, alperesek jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltség megfizetésére. A jogi képviselő munkadíját az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg. A költségek megállapítását nem részletezte, nem indokolta.

[28] Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést. Fellebbezésében elsődlegesen az ítélet Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla a 2010. január 27-i keltezésű megállapodás száma1, /2. és /3. számú megállapodások érvényességét és perben történő figyelembevételét megállapítva részítélettel döntsön, míg azösszepszerűség kérdésében utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 252. § (3) bekezdése felhívásával. Kérte alperesek perköltségben marasztalását. Kijavítási kérelmeket is előterjesztett, utalva a felperes felszámolás alá kerülésére, illetve az szerződés megállapodások helyes keltezésére.

Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállást nem tisztázta, a részletesen előírt intézkedéseket, bizonyítási cselekményeket teljeskörűen nem foganatosította, illetve következtetései irat- és tényellenesek, részben okszerűtlenek. Az ítélet jogszabálysértő. A Pp. 206. §-át az elsőfokú bíróság nem megfelelően alkalmazta, a felperes által megjelölt bizonyítékokat nem értékelte, nem vette figyelembe, a tanúvallomásokat sem értékelte összefüggéseikben, azokat nem vetette össze. A szakértői véleményt sem vette figyelembe megfelelően, a szakértői vélemény értékelése elmaradt. Utalt a szakértő 95 %-os valószínűségű megállapításaira. Figyelmen kívül hagyta, illetve okszerűtlenül értékelte a felek állításait az elsőfokú bíróság. Nem értékelte megfelelően tanú3 tanú előadását sem. A szakértő megállapításaiból okszerűtlen következtetéseket vont le és figyelmen kívül hagyta a szakértő megállapításait egyébként alátámasztó egyéb okiratokat, így az e-mail levelezést, továbbá a tanúvallomásokat, melyeket felperes részletesen elemzett, illetve kiemelte azok részbeni valótlanságát, életszerűtlenségét. Megismételte azon korábbi megállapításait, hogy az szerződés megállapodások visszadátumozása történt meg, erre utalnak az e-mail váltások, melyeket részletesen idézett. A felek nem köthették meg az szerződés megállapodásokat 2010. január 27-én, annak feltételeire az első írásos javaslat csak 2010. február 17-ei dátumú volt, további részletes elemzést vezetett le erre vonatkozóan. Utalt arra, maga II. rendű alperes is elismerte, hogy a megállapodásuk szerint előbb konszolidálni kívánták a felperesi társaságot, csak azt követően megszüntetni. Az szerződés megállapodások későbbiek, mint a 2010. február 1-jére keltezett szerződés. Részletesen értékelte ebben a körben a II. rendű alperes, ügyvéd2 és ügyvéd1 előadását. Utalt az elsőfokú ítélet további okszerűtlen megállapításaira.

A biztatási kár kérdésében az elsőfokú bíróság tulajdonképpen nem foglalt állást, ezt a kérdést nem bírálta el, mert a 2010. február 1-jei megállapodást tartotta irányadónak.

Téves volt az elsőfokú bíróság álláspontja a III. rendű alperes tekintetében. Az szerződés megállapodások elsőfokú bíróság általi figyelmen kívül hagyása ugyanakkor az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja. Másodlagos kérelmét lényegileg a tényállás megalapozatlanságára, tisztázatlanságára és arra alapította, az elsőfokú bíróság nem teljesítette teljeskörűen a korábbi másodfokú határozatokban foglalt utasításokat. Részletesen indokolta miért szükséges az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, idézve a korábbi másodfokú határozatokat, illetve rögzítve, hogy az elsőfokú bíróság mely intézkedéseket mulasztott el. Hivatkozott a korábbi előkészítő irataira a bizonyítás körében. Részletezte továbbá az elsőfokú bíróság iratellenes, okszerűtlen következtetéseit. Kiemelte az eszközök áttételével kapcsolatos korábbi határozatot, illetve a szerverrel kapcsolatos elsőfokú bíróság általi megállapítások téves voltát. Utalt a szolgáltatás oszthatóságára. Előadta, a felperes módosított kereseti kérelmét érdemben alperesek nem vitatták. Az elsőfokú ítélet jórészt alperesi álláspontot tükrözte, mellőzte a felperesi előadást, mely szerint a szerződéseket egymás mellett kell értelmezni. Hivatkozott a mögöttes felelősség kérdésére.

[29] Utalt a jogszabályellenes megállapításokra, illetve iratellenességre, idézve az elsőfokú ítélet egyes megállapításait, hivatkozva a Pp. 163. §-ára, valamint értékelve külön-külön az ügyfélkör átadásra vonatkozóan tanú1, tanú2, tanú10 tanúk vallomását. A 2010. február 1-re dátumozott szerződést a felek 2010. február 16-án írták alá. Ez időpontban az szerződés megállapodások még legfeljebb gondolati síkon léteztek, így kizárt az azokon feltüntetett időpontban történő szerződéskötés. Felperes tényszerűen nem állította, hogy az szerződés megállapodásokat 2010. március 3-át követően kötötték meg, majd azt visszadátumozták. Logikai következtetéseket vont le a felek e-mail levelezéséből, illetve előadásából és a tanúk vallomásaiból. A kft4. által korábban kiállított számla relevanciája nem érthető az elsőfokú bíróság ítélete alapján. A 2010. február 1-jei keltezésű szerződés

lehetetlenülése nem állapítható meg. Utalt a bizonyítás részbeni elmaradására és arra, kizárólag bírói mérlegeléssel döntött az elsőfokú bíróság. Nem zárható ki jutalék fizetése arra az időszakra sem, amikor felperes számlázott az érintett ügyfélkörnek, a szolgáltatás osztható volt. Utalt a korábbi előadására ebben a körben, továbbá arra, az szerződés megállapodás csomagot a II. rendű alperes készíthette. Összegzésül kiemelte a hiányos bizonyítást, a korábbi másodfokú határozatokban írt utasításoknak megfelelő intézkedések részbeni elmaradását és iratellenes megállapításokat kifogásolt az ítéletben. Az elsőfokú bíróság jórészt alperesi állításokat fogadta el, folyamatosan mellőzte a felperesi állításokat, illetve felperes által felsorolt bizonyítékokat. Az ítélet sérti a Pp. 182. § (3) bekezdését, 206. § (1), (2) és 3 bekezdését, valamint a Pp. 221. §-át és 139. §-át.

[30] A fellebbezési tárgyaláson a felperes fellebbezését fenntartotta, alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján.

[31] A fellebbezés az ítélet I- II. rendű alperessel szembeni 13.970.000 forint megfizetése iránti keresetet elutasító rendelkezésével szemben alapos, a biztatási kár megfizetése iránti, továbbá a III. rendű alperessel szembeni teljes keresetet elutasító rendelkezéssel kapcsolatban megalapozatlan az alábbiakra tekintettel:

[32] A jelen ügyre alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 252. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) változtathatja meg, e korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetve az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

[33] Felperesi fellebbezés az ítélet részbeni megváltoztatásával részítélet – tartalma szerint közbenső ítélet – hozatalára, azösszegezés körében az elsőfokú bíróság újabb eljárásra utasítására irányult a rPp. 253. § (2) bekezdése megjelölése mellett, másodlagosan a rPp. 252. § (3) bekezdése felhívása mellett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, utalva arra, a hatályon kívül helyező, új eljárásra utaló végzésekben foglaltaknak az elsőfokú bíróság nem teljeskörűen tett eleget, a bizonyítás megismétlése, kiegészítése szükséges. Utalt eljárási szabálysértésre is, a tényállás tisztázásáról az elsőfokú bíróság nem gondoskodott.

[34] A rPp. 252. § (3) bekezdése szerint, ha a bizonyítási eljárásnak nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállnak, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja.

[35] A fellebbezéssel érintett körben a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá. Helytállóan utalt a felperes fellebbezésében arra, hogy a rPp. 206. § (1), (2) és (3) bekezdései értelmében a bizonyítékokat összességében azok egybevetésével okszerűen kell értékelni. A per egyéb adataival összevetve egyetértett a Fővárosi Ítéltábla a felperesi fellebbezéssel abban, hogy a 2010. január 27-i keltezésű megállapodás száma1, /2. és /3. megállapodások – a bizonyítás eredményeképpen megállapíthatóan – nem a 2010. február 1-jei keltezésű megállapodás előtt, hanem annak aláírása után születtek. A 2010. február 1-re keltezett megállapodás valószínűsíthetően 2010. február 16-án, az megállapodás száma1, /2. és /3. megállapodások pedig valószínűsíthetően 2010. március 3-án vagy ahhoz közeli, későbbi időpontban kerültek a felek által aláírásra. Ezt támasztja alá, hogy a 2. számú megállapodás 26. pontjában vezető tisztségviselő1 arra vállalt kötelezettséget, hogy 2010. március 5-ig hozzáférést biztosít II. rendű alperesnek a közös utalásokhoz, készpénzfelvételekhez.

[36] Az elsőfokú bíróság valóban széleskörű bizonyítást folytatott le, az igazságügyi informatikai szakértői vélemény, annak kiegészítése, illetve a szakértő szóbeli meghallgatása alapján azonban téves következtetéseket vont le. A szakértői vélemény mintegy 95 %-os valószínűséggel igazolta, hogy a levelezőszerveren belüli módosítás nem történt, így a felperes által bizonyítékként becsatolt e-mailek a felperesi álláspontot igazolták. Az e-mailek bizonyító erejét az elsőfokú bíróság lényegileg negligálta, az elsőfokú ítélet mindössze annyit tartalmazott a szakértői vélemény kapcsán, hogy az önmagában nem támasztotta alá a felperesi álláspontot. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a csatolt e-mailek hitelesek, azokból és a szakértői véleményből megállapíthatóan a megállapodások keletkezésére vonatkozóan a felperes és a Fővárosi Ítéltábla következtetése volt levonható. Azt ugyan ügyvéd2 és ügyvéd1 is határozottan állította, hogy szerződéseket nem dátumoztak vissza, azonban annak lehetőségét nem zárták ki, hogy a később aláírt szerződésben egy korábbi dátum benne maradt. Hosszas egyeztetési folyamatokról beszéltek, és arról, a megállapodásokat tartalommal az azokat aláíró felek töltötték meg.

[37] Helytállóan utalt továbbá a fellebbezés arra is, hogy a 2010. január 27-ei keltezésű szerződés 2020/2. megállapodáshoz csatolt mellékletek is a megállapodás 2010. január 27-énél jóval későbbi aláírását támasztják alá, mivel azokban 2010. február végi állapotra vonatkozó adatok vannak, februári dátumú számlák, számlaadatok találhatók. Helytállóan utal a fellebbezés arra is, az megállapodás száma2 megállapodás hivatkozik a mellékletben szereplő veszteség pontos összegére.

[38] Utal továbbá a Fővárosi Ítéltábla arra is, az elsőfokú bíróság részletesen taglalta a ügyvéd1, ügyvéd2 és vezető tisztségviselő1, illetve alperes2 közti e-mail-váltásokat, de okszerűtlen következtetést vont le arra nézve, hogy az szerződés megállapodások 2010. január 27-én születtek és ezt követően született a 2010. február 1-jei megállapodás. Tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy bár egy 2010. február 17-i e-mail utalt a felek előző napon létrejött megállapodására, de annak tartalmát nem ismertette, és ezért nem fogadható el bizonyítékként a felperesi állításokra a szerződések időpontját illetően.

[39] A felperes konszolidálásának közös célját II. rendű alperes elismerte, majd álláspontját akként változtatta, hogy a 2010. február 1-jei megállapodásban erről már nem volt szó, noha korábban ez közös cél volt. Előadása a fentebb kifejtettek szerint nem fogadható el, kétséget kizáróan a felek a felperes konszolidációjáról, szállítói tartozások kiegyenlítéséről állapodtak meg az szerződés megállapodásokban, illetve a bank1 hitelkeret feltöltéséről, és az elsőfokú bíróság téves következtetésétől eltérően nem az ügyfélkör azonnali átadásáról egyeztek meg, hanem arról, hogy bizonyos ügyfelek felé a felperes továbbra is végez munkát és számláz, ugyanakkor bizonyos ügyfélkört pedig átad.

[40] Téves volt az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a felperesnek az ügyfeleket minden további feltétel nélkül azonnal át kellett adnia I. rendű alperesnek, és mivel a szerződés erre határidőt nem tartalmazott, így a teljesedés időpontja a szerződéskötés időpontjával megegyezett.

[41] A fellebbezésben a felperes részítélet hozatalát kérte, a kérelem tartalma szerint, azonban az szerződés megállapodások érvényességének megállapítására, a Pp. 213. § (3) bekezdése szerinti közbenső jogalapi ítélet hozatalára irányult. Az elsőfokú eljárásban nem volt a felperesnek keresete az érvényesség megállapítására, ezért ennek fellebbezésben indítványozása a rPp. 247. § (1) bekezdése alapján meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül. A fellebbezési kérelem tartalmában azt célozta, hogy a követelés ezen megállapodásokon alapuló jogalapját a közbenső ítélet állapítsa meg, ennek eljárásjogi feltételei azonban a később kifejtendők alapján nem állnak fenn.

[42] Az elsőfokú bíróság valóban nem tüntette fel helyesen, hogy felperes felszámolás alatt áll („f.a.”) és a megállapodások kelezése is helyenként tévesen szerepel, nem ezek az elírások vezettek azonban a helytelen érdemi döntéshez. A rPp. nem biztosított lehetőséget az elsőfokú ítélet másodfokú bíróság általi kijavítására.

[43] Felperes alpereseket egyetemlegesen szerződéses jutalék címén: 13.970.000 forint, biztatási kár címén: 4.000.000 forint megfizetésére kérte kötelezni.

[44] A felperes fellebbezése megalapozott abban a tekintetben is, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli adatokat, így különösen a felek előadásait, a bizonyítékokat, az I-II. rendű alperesek közötti megállapodások létrejöttéhez vezető e-mail levelezést, a tanúnyilatkozatokat, a kiegészített szakértői véleményt a rPp. 206. § sérelmével, okszerűtlenül, a logika szabályaival ellentétesen értékelte, melynek eredményeként a tényállást tévesen állapította meg, melyből részben téves jogi következtetésre jutott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságot már a korábbi hatályon kívül helyező végzésével is felhívta a kronológia tisztázására.

[45] Az elsőfokú bíróság okszerűtlen értékelése abban áll, hogy tévesen állapította meg a 2010. január 27-re keltezett megállapodás csomag 2010. február 1-jét megelőző létrejöttét.

A 2010. február 16-i és azt követő e-mail levelezésből az látszik, hogy az azokban folytatott egyeztetések eredményeként alakult ki a 2010. január 27-re keltezett szerződés csomag. A szakértő majdnem 100 %-os valószínűséggel állapította meg, hogy az szerződés. március 3-ai 1. és 2. számú megállapodásokat II. rendű alperes küldte I. rendű felperes akkori képviselőjének, vezető tisztségviselőnek. A szakértő egyértelműen megállapította, hogy a fénymásolt mellékletek tartalmilag és szerkezetileg is azonosak az iratok között szereplő szerződésekkel. A kézbesítés időpontja 2010. március 3. napja volt, módosításra utaló jelet nem talált. A kiegészített szakvélemény helyességéhez nyomatékos kétség nem fér. A rPp. 182. § (3) bekezdésében foglalt feltételek hiányában a szakvélemény további kiegészítésre nem szorult, az ítélezés alapjául elfogadható volt. A szakvélemény összhangban álló a bank1 alperesek által csatolt számlakivonatával is.

[46] A megállapodás csomag 2010. március 3. napján, vagy azt követő napokban létrejöttét támasztja alá egyebek mellett a bank1 2010. március 2-i keltezésű (18.G.43.904/16/20. szám alatt mellékelte) számlakivonata, ebben szerepel ugyanis a felperes készenléti hitelszámla egyenlegeként az a 12.500.000 forint, amely összeg megjelent az szerződés 2. számú megállapodás 1.) pontjában. A készenléti hitelszerződés ezen összeg feltöltése utáni megszüntetésre vállaltak a felek kötelezettséget az megállapodás száma2 számú megállapodásban. A megállapodás csomag 2010. január 27-re dátumozásának oka, az pontosan nem volt megállapítható, de életszerű annak az időpontnak a választása, mely időpontban a II. rendű alperes tagsága és ügyvezetői tisztsége a felperesi társaságban megszűnt, a felperes egyszemélyes társasággá vált. Felperes erre kifejezetten utalt is.

[47] Az elsőfokú bíróság a szerződések létrejöttének kronológiáját tehát tévesen állapította meg, ezért téves következtetésre jutott a tekintetben is, hogy a 2010. február 1-jére keltezett, de valójában 2010. február 16-án megkötött szerződés felülírta volna a 2010. január 27-re keltezett megállapodás csomagot.

Ennek az ellenkezője volt megállapítható.

[48] A felperes és az I. rendű alperes képviselője 2010. február 16-át követően a 2010. február 1-jénél egy sokkal részletesebb, többek között a felperes pénzügyi helyzetének rendezésére, az ügyfélkör, a költségek megosztására kiterjedő, több szerződésből álló megállapodás csomagot készítettek elő, majd írtak alá. A 2010. február 1-jére és a 2010. január 27. napjára keltezett szerződések a tartalmukban lényeges kérdéseket illetően (pl. megállapodás tartama, jutalék összege, ügyfélkör átadása, készfizető kezességvállalás) teljesen eltérőek, ezért a felperes álláspontjával ellentétben ezek egymás mellett nem értelmezhetőek. Azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes a korábbiakhoz képest az ügyfélkör megosztásához és a felperest erre tekintettel megillető jutalékhoz kapcsolódóan új feltételrendszert dolgozott ki, és ezeket teljes bizonyító erejű magánokirati formában megállapodásokba foglalták, valójában a 2010. február 1-jére keltezett szerződést, mivel már nem állt érdekükben fenntartani, ráutaló magatartással, közös megegyezéssel megszüntették (rPtk. 319. § (1) bekezdés, 216. § (1) bekezdés).

[49] Mivel az elsőfokú bíróság felperes teljesítését kizárólag a 2010. február 1-jére keltezett szerződés alapján ítélte meg, eltérő jogi álláspontjából következően egyáltalán nem vizsgálta, hogy a 2010. január 27-ére keltezett szerződésekre alapítottan megalapozott-e 13.970.000 forint követelés az alperesekkel szemben.

[50] Kétségtelen, hogy a 2010. február 1-jére keltezett megállapodásban II. rendű alperes személyes kötelezettségeként „csupán” az ügynöki jutalék megfizetéséért történt készfizető kezességvállalás jelent meg, szemben az megállapodás száma3 számú megállapodással, amelyben II. rendű alperes kifejezett kötelezettséget vállalt arra, hogy az I. rendű alperes tulajdonosi szerkezetében nem állhat be olyan változás, hogy a társasági részesedése nem éri el az 50 %-ot. Erre a megállapodásra tehát nem irányadó az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint szerződéses kapcsolat hiányában a II. rendű alperes szerződésszegést nem követhetett el.

[51] Mivel az elsőfokú bíróság a tényállás téves feltárása folytán a II. rendű alperes felelősségét sem tartotta vizsgálándónak és nem is vizsgálta, ez okból is megalapozatlan a kereset elutasítása.

[52] Az I. és II. rendű alperessel szembeni 13.970.000 forint követelés megalapozottságának vizsgálata olyan további terjedelmes, a másodfokú eljárás kereteit meghaladó kiegészítést tesz szükségessé, amely az ítélet e részére vonatkozó hatályon kívül helyezését indokolja, és mely körülmény kizárja a keresettel érvényesített jog fennállása tekintetében közbenső ítélet meghozatalát.

[53] A fellebbezés a további részében megalapozatlan volt.

[54] Az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan ítélte meg a III. rendű alperessel szembeni keresetet, tekintet nélkül arra, hogy az I. rendű és a II. rendű felperes jogviszonyára a 2010. február 1-jére keltezett szerződést tartotta irányadónak.

[55] A III. rendű alperes és a felperes között ugyanis semmilyen szerződéses kapcsolat nem állt fenn, egyik megállapodásnak sem volt részese. Létrehozására 2010. március 8-án, cégbejegyzésére 2010. március 10-én, feltételezhetően csak az szerződés megállapodások megkötését követően került sor.

A felperessel szemben semmilyen kötelezettséget nem vállalt a felperestől elkerülő ügyfélkörrel kapcsolatos üzletszerzési jutalék megfizetésére, és az I. rendű alperest terhelő jutalék megfizetésére mögöttes felelősségvállalása sem történt. Önmagában az a körülmény,

hogy a felperes megbízói a III. rendű alperesnél is megjelentek, és az ügyletekből a III. rendű alperesnek árbevétele származott, felperes és közte kötelmet nem keletkeztetett.

Az I. rendű alperes nem vállalt kötelezettséget arra, hogy a felperes által átadott megbízókat megtartja, egyébiránt pedig, maga a felperes is hivatkozott arra, hogy a III. rendű alperes felé teljesített, mely az I. rendű alperes részére történt teljesítésnek minősül. Ilyen tényállás mellett nem állapítható meg, hogy a III. rendű alperes a felperes rovására jutott volna vagyoni előnyhöz. A felperes olyan tény, amely a III. rendű alperes jutalékfizetési kötelezettségét megalapozná, bár ezen bizonyításra a rPp. 164. §-a alapján kötelezett volt, nem bizonyított, ezért a bizonyítás elmulasztásának jogkövetkezményét a rPp. 3. § (3) bekezdése alapján viselni tartozik.

[56] A felperes nem bizonyította azt sem, hogy a III. rendű alperes rPtk. 339. §-a szerinti kártérítési felelőssége fennáll, a III. rendű alperes jogellenes magatartása nem volt megállapítható, és a rPtk. 6. §-ában szabályozott valamennyi tényállási elem hiányában a III. rendű alperes biztatási kár megtérítésére sem volt kötelezhető.

Az elsőfokú bíróság ezért a III. rendű alperessel szembeni keresetet (mindegyik kereseti kérelmet) helytállónan utasította el.

[57] Az rPtk. 6. §-a szerint a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

[58] Valamennyi törvényi feltétel bekövetkeztét a rPp. 164. §-a alapján felperesnek kellett bizonyítani. E feltételek nem voltak megállapíthatóak.

[59] A biztatási kárra vonatkozó szabályok általában akkor alkalmazandók, ha a felek közt polgári jogi szerződés nem jött létre.

[60] A rPtk. 6. §-a szubszidiárius jellegű, csak akkor alkalmazható, ha a kár sem a szerződésen, sem a szerződésen kívül okozott kártérítési szabályok alapján másra nem hárítható át, és valamennyi tényállási elem (előidéző magatartás szándékossága, a károsodott konkrét tevékenysége, jóhiszeműsége, önhiba hiánya, tevékenységére indító alapos ok, kár bekövetkezte releváns okozati összefüggés) fennáll [BH2004. 480.].

[61] A felperes az I. rendű alperessel szerződéses jogviszonyban állt, ezen körülmény a biztatási kár szubszidiárius jellegére figyelemmel megalapozatlanná teszi az I. rendű alperessel szembeni biztatási kárigényt.

[62] Az üzleti élet szereplői a gazdasági életben, üzleti kapcsolatukban a gazdasági tevékenységeik kockázatát maguk viselik, és általában számolniuk kell azzal, hogy a rendes üzleti kockázatvállalásból származó terhek, hátrányok nem háríthatók át.

[63] A gyakorlatban a legtöbbször a biztatási kár azzal összefüggésben merül fel, hogy elmarad a remélt szerződéskötés, pedig annak előkészületeivel is már költségek merültek fel.

[64] Jelen esetben a felperes ezzel ellentétben éppen arra alapítja a biztatási kárigényt, hogy 2010 márciusában a II. rendű alperes „megtévesztő” magatartásának eredményeként a februárinál kedvezőtlenebb, alacsonyabb jutalékösszeget tartalmazó szerződést kötött. E körben a II. rendű alperes 2010. február 17-én jogi képviselőhöz címzett, és másolatban vezető tisztségviselőnek is megküldött e-mail levelére hivatkozott, melyben II. rendű alperes megerősítette, hogy szándékában áll a felperesben lévő pénzügyi teljesítések rendbetétele.

[65] Az adott tényállás mellett nem állapítható meg, hogy a II. rendű alperes szándékos magatartása készítette volna a felperest az megállapodás száma számú megállapodás megkötésére, és ezzel összefüggésben a felperes károsodott volna.

[66] A felperesnek a saját állítása szerint is érdekében állt egy, a februárinál kidolgozottabb szerződés csomag megkötése az I. rendű alperessel, a konszolidáció, így, ha a körülményeket nem megfelelően mérlegelte, mérte fel, az saját üzleti kockázatába tartozó döntés, nem minősül önhibán kívülnek. Mindkét szerződéskötő fél érdeke volt az ügyfélkör, a jövőbeni megbízások rendezése, nem a II. rendű alperes magatartása indította felperest a sérelmezett tartalmú szerződés megkötésére.

[67] A fentebb írtakra figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el az I-II. rendű alperessel szemben biztatási kár jogcímén előterjesztett keresetet is.

[68] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a II. rendű alperessel szembeni biztatási kár megfizetése iránti keresetet, továbbá a III. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító részében a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Erről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 213. § (2) bekezdése alkalmazásával részítélettel döntött.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét – az I. rendű és a II. rendű alperessel szembeni 13.970.000 forint megfizetése iránti keresetet elutasító részében – a rPp. 252. § (2) bekezdése alapján – hatályon kívül helyezte.

[69] Az elbírált rész tekintetében a rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ebben a körben eredménytelenül fellebbező felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I-II. rendű alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 300.000 forint + áfa összegű, a III. rendű alperesnek pedig 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a)-b) pontja, (4)-(5) bekezdése és 4/A. §-a alkalmazásával megállapított első- és másodfokú együttes perköltséget.

[70] A Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyezett részre vonatkozóan a peres felek másodfokú perköltségét a rPp. 252. § (4) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (4)-(5) bekezdése, 4/A. §-a alkalmazásával csupán megállapította, ezen költségek viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie az újabb eljárása eredményeképpen.

[71] A megismételt eljárásban meghozott ítélettel szembeni fellebbezés tekintetében a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. §-a alapján mentesült az illeték megfizetése alól, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési illeték-költség felmerülésének megállapítását mellőzte.

[72] A megismétlendő eljárásban a felperes még elbírálandó kereseti kérelmeit a 2010. január 27-ére keltezett szerződések alapján kell vizsgálni, megítélni.

[73] Az elsőfokú bíróságnak az újabb eljárása során abból kell kiindulnia, hogy a 2010. február 1-jei megállapodást követően születtek az szerződés. január 27-re keltezett megállapodások, amelyek felülírták a 2010. február 1-jei megállapodást, annál jóval részletesebben szabályozták a felek jogait, kötelezettségeit. Az elsőfokú bíróságnak az újabb eljárása során a korábbi hatályon kívül helyező határozatokban foglaltakra is figyelemmel szükséges vizsgálnia az szerződés szerződések tartalmát, hatályát, a szerződést kötő felek jogait, kötelezettségeit, illetve azt, hogy a szerződésekben írtaknak a szerződő felek mennyiben tettek és mennyiben nem tettek eleget, ehhez képest mennyiben megalapozott a 13.970.000 forint felperesi igény I-II. rendű alperessel szemben.

Budapest, 2022. február 16.

dr. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: